

Teodora Nikolić

43 ZALASKA / Tec

„Jednog dana sam video četrdeset tri puta kako sunce zalazi! ... znaš, kako čovek iako tužan onda voli sunčeve zalaške“.

A. de Sent-Egizeri „Mali p

ena je 1998. godine u Beogradu. Studentkinja je doktorskih studija na Fakultetu primenjenih umetnosti, Univerziteta umetnosti u Novom Sadu. Na fakultetu je studijem magistarske i doktorske akademije u području Primjena umetnosti i dizajn, pod mentorstvom dr. sc. Bojanice Šćepanović. Početkom studija je na istom fakultetu završila i master akademske studije u području primjene umetnosti – primjeno slike i slikarstvo.

je „Dositeja“, Fonda za mlade talente, za osnovne i master 4. stekla je zvanje istraživača pripravnika na Fakultetu umjetnosti. Redovna je članica slikarske sekcije ULUS-a i sekcije ULUPUDS-a. Aktivno se bavi likovnim stvaralaštvom i učestvovala na brojnim grupnim

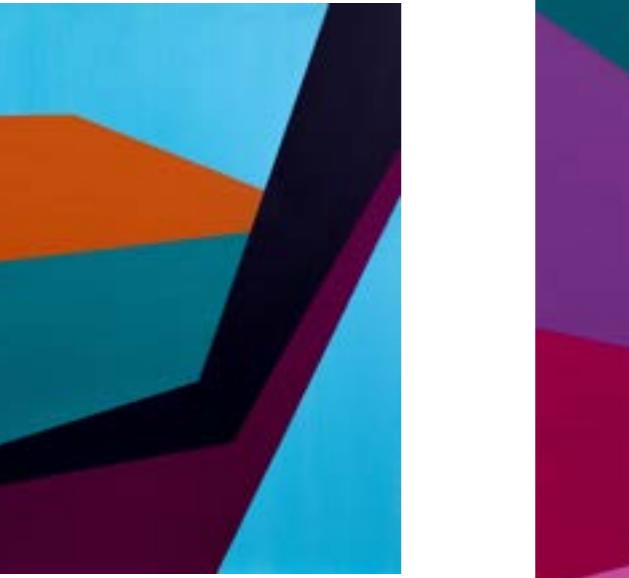
ZALASKA

24. MA OMLADINE BEOGRADA

U novoj seriji radova pod nazivom „43 zalaska“, autorka nastavlja da razvija i pro dubljuje teme svog prethodnog stvaralaštva. U likovnom aspektu, ponavljajući i razvijajući sebe, autorka učiniće svojim slikama i kompozicijama pristup koji je u potpunosti nov i originalan. U skladu sa karakteristikama i stilom slike, autorka će u ovom radu učiniti primenu i razvoj geometrijske apstrakcije u vidu širokih bojenih polja slike, u kojima će se takođe pojaviti elementi arhitektonike. Tematski okvir, koncept „sigurnog mesta“, sada biva konkretizovan i inspirisan literarnim predloškom.

Pozivajući se na citat iz „Malog princa“ u kojem glavni junak pomera stolice svojoj planeti kako bi u istom danu video 43 zalaska sunca, Teodora N. postavkom svojih slika aludira na ovaj odlomak. Dela su izložena u dva paralelna horizontalna niza simulirajući friz. Na ovaj način, sugerije se protok vremena i prostorna intervencija glavnog junaka knjige zahvaljujući kojоj on uspeva sagledati sva 43 zalaska. Posledica takvog prostornog rasporeda slik je mogućnost posmatrača da bude, na sebi svojstven način, Mali princ. Ponavljajući radnje glavnog junaka dela dodatno se replicira u ponavljanju geometrijskih motivova u slikama.

Ipak, zalazak sunca kao motiv ovde je obrađen posredno. Autorka ne prikazuje direktno pejzaž, već se kroz odabir jarkog kolorita evocira osećaj zora. Geometrijska apstrakcija služi kao snažno sredstvo za postizanje ovog učinka. Činjenica da je prikaz pejzaža izostavljen uvodi komponentu univerzalnosti, dozvoljavajući posmatraču da u slike učita lični doživljaj. Geometrizacija apstrakcije omogućava da se posmatrač ne ograniči na prostor, ili, u slučaju radova Teodore Nikolić, nesistematisaciju istog. Lakim pokretom mozaka prepoznaje određene sklopove geometrija kao prostorne odrednice, moguće, kao ni u slučaju prethodne serije radova, precizno odrediti o kakvom prostoru reč. Upravo ovaj aspekt dodaje na važnosti ličnog doživljaja i univerzalnosti. Posmatrač može sam da domašta prostor mimo slike, ponašajući se kao na suncu, maloj planeti. Takođe, pomerajući se od slike do slike, što je sugerisano frizom, svaki posetilac je glavni junak na svojoj planeti, proživljavajući 43 zala, evocirajući lični doživljaj ovog fenomena.

Poslednji deo postavke čini prostorna instalacija od klirita. Intenzitet boje njenih gradivnih elemenata, kao i prozračnost materijala, utiču na doživljaj prostora posmatrača. Kroz komplementarni kontrast plave i narandžaste aludira se na dominantne boje zalaska sunca, menjajući percepцију prostora i praveći iskorak iz irealnog prostora slike u realan prostor posmatrača.

Jovan Đorđević

